संस्राव *m.* = *vor.*
संहत् *f.* Schicht.
संहत *s.* 1. **हन्**; *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.* enger Anschluss.
संहति *f.* das Zusammenschlagen, Gedrungenheit, Festigkeit, Verbindung, Vereinigung, Masse, Fülle.
संहनन gedrungen, fest; *n.* = *vor. bis* Vereinigung; *auch* Körper, Leib.
संहरण das Packen, Sammeln, Ordnen; Einziehung *d. i.* Vernichtung *(der Welt)*.
संहर्तर् *m.* Vertilger.
संहर्ष *m.* Körperschauer, (wollüstige) Erregung, Freude, Eifer, Eifersucht.
संहर्षण, *f.* ई sträubend *(die Körperhärchen)*, erfreuend. *n.* Wetteifer, Eifersucht.
संहर्षिन् (—°) erfreuend.
संहार *m.* das Sammeln, Ordnen; Zusammenziehung, Einziehung *d. i.* Vernichtung *(bes. der Welt)*, Ende, Schluss.
संहारिन् (—°) vernichtend.
संहार्य zu sammeln, zu vermeiden *o.* zu beseitigen.
संहित *s.* 1. **धा**; *f.* **आ** Verbindung *(bes.* euphonische), Sammelwerk, *auch* = *folg.*
संहितापाठ *m.* die euphonische Recitationsweise *o.* Textform des Veda *(opp.* **पद्पाठ**).
संहति *f.* Vernichtung *(der Welt)*, Ende.
संहोत्र *n.* Opfergemeinschaft.
संह्राद *m.* lauter Ruf, Geschrei; *N. eines Dämons.*
संह्रादिन् erquickend.
संह्रयन *n.* das Zusammenrufen.
सक *Demin. zu* 1. **स.**
सकण्टक mit Dornen *o.* mit gesträubten Härchen versehen.
सकम्प zitternd; *n. adv.*
सकरुण kläglich, wehmütig; *n. adv.*
सकर्ण *u.* **°क** Ohren habend.
सकर्मक wirksam, transitiv *(g.)*.
सकल vollständig, ganz, all; *n. Sgl.* alles.
सकलकलुष *m. N. einer Waldgegend.*
सकलजन *m.* jedermann.
सकलरूपक *n.* Art Gleichnis *(rh.)*.
सकललोक *m.* = **सकलजन.**
सकलविद्यामय alles Wissen enthaltend.
सकलिक mit Knospen versehen.
सकलेन्दु *m.* der Vollmond.
सकषाय leidenschaftlich.
सकष्टम् *Adv.* leider.
सकातर verzagt.
सकाम befriedigend, befriedigt, verliebt, willig.
सकार *m.* der Laut s.
सकाश *m.* Anwesenheit, Gegenwart. *Acc.* zu—hin, *Loc.* in Gegenwart, bei, *Abl.* von—her *(mit Gen. o.* —°).
सकुल्य *m.* Geschlechtsgenosse, Verwandter.
सकृत् *Adv.* einmal; auf einmal, plötzlich; einst, ehemals, *mit* **न** niemals.
सकृद्विभात auf einmal erschienen.
सकेत eine Absicht habend.
सकेश *Adj.* mit Haaren darin *(Speise)*.
सकोप erzürnt, zornig; *n. adv.*
सकौतुक neugierig; *n. adv.*
सकौतूहलम् *adv.* = *vor. adv.*
सक्त *s.* **सञ्ज्**; *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.* das Hängen an etw., *bes.* an der Sinnenwelt.
सक्ति *f.* = *vor. Abstr.*
सक्तु *m.* grob gemahlenes Korn, Grütze, *auch* ein Getränk daraus *(meist Pl.)*.
सक्थ *adj.* —° *(f.* **ई**) = *folg.*
सक्थन् *u.* **सक्थि** *n.*, **सक्थी** *f.* Schenkel.
सक्मन् *n.* Genossenschaft, Verkehr.
सक्य *n.* Zugehörigkeit, Eigenart.
सक्रतु einmütig, einträchtig.
सक्रुध् erzürnt, zornig.
सक्रोध *dass.*; *n. adv.*
सक्व *u.* **सक्वण** überwältigend.
1. **सक्वणि** *dass.*; *m.* Kämpfer, Überwinder.
2. **सक्वणि** zugehörig, vereint mit *(Instr.)*; *m.* Besitzer, Gefährte, Freund.
सक्षित् zusammenwohnend *o.* -liegend.
सक्षीर mit Milch versehen, milchig.
सख (—°) = *folg.*, *auch* vereint mit, begleitet von *(f.* **आ**).
सखि *m.* Gefährte, Freund.
सखिता *f.* **°त्व** *n. u.* **°त्वन** *n.* Genossenschaft, Freundschaft.
सखी *f.* Gefährtin, Freundin, Geliebte.